

תלמודו בידו

דף לו עמוד ב

- א** [על איזה עון קרבן עולה מכפר ?
- ב** [כמה נחלקו התנאים האם הנוטל לקט שכחה ופאה לעצמו לוקה ?
- ג** [אכל נבילה, האם לוקה ומדוע ?
- ד** [באיזה סדר מתוודה הכהן הגדול על חטאיו ופשעיו ?

- א** [ר"י הגלילי: על הנוטל לקט שכחה ופאה לצורך עצמו ושאינו לוקה על לאו זה]. אך על נטילת מעשר עני, הוידוי שבשנה הרביעית והשביעית מכפר. ר' עקיבא: על ביטול מצות עשה, ועל עבירת מצות לא תעשה שניתק לעשה. אבל אינו מכפר על הנוטל לקט שכחה ופאה לעצמו, שהרי לוקה.
- ב** [אביי: לר"י הגלילי אינו לוקה, משום שהוא לאו שניתק לעשה "לעני תעזוב אותם". לר' עקיבא לוקה. שאינו לאו שניתק לעשה, כיון ש"תעזוב" באה לצוות בתחילה ולפני שעובר על הלאו] שיש להניח מתנות העניים.
- ר' ירמיה: אף לריה"ג אינו לאו שניתק לעשה, אלא כיון שכתוב "תעזוב" לאחר הלאו, הרי אינו דומה ללאו של חסימה [שהוא המקור לחיוב מלקות].
- ג** [ר' ירמיה: לר' עקיבא לוקה. ואף שנכתבה אחריו מצות עשה "לגר בשעריך תתנה". אין זה לאו שניתק לעשה, כיון שאי אפשר ליתנה לגר לאחר שנאכלה. לר"י הגלילי אינו לוקה. שנכתב העשה אחר הלאו, ואינו דומה לחסימה. אביי: לוקה. שאינו לאו שניתק לעשה, אלא לאו גמור.
- ד** [ר' מאיר: "עויתי פשעתי וחטאתי". כמו שנאמר במשה, "נשא עון ופשע וחטאה". חכמים: חטאתי [בשוגג] עויתי [במזיד] ופשעתי [במרד להכעיס]. מן הקל אל החמור. ומשה ביקש שאם ישראל עושים תשובה, יהפכו להם זדונות לשגגות.